

Conclusies

Rekwiranten concluderen dat het het Hof behage:

- de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 22 juni 2006 in zaak T-150/05, waarbij hun beroep niet-ontvankelijk is verklaard, te vernietigen;
- het beroep in zaak T-150/05 ontvankelijk te verklaren;
- de zaak zelf af te doen en de primaire en subsidiaire verzoeken van de partijen die zijn opgetreden als verzoekers voor het Gerecht van eerste aanleg en derhalve het beroep in zaak T-150/05 volledig toe te wijzen;
- de Commissie van de Europese Gemeenschappen te verwijzen in de kosten van de procedures voor het Gerecht van eerste aanleg en voor het Hof van Justitie.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens het Gerecht van eerste aanleg worden verzoekers door de bestreden beschikking 2005/101/EG ⁽¹⁾ van de Commissie niet „rechtstreeks” geraakt in de zin van artikel 230 EG. De beschikking waarbij het beroep niet-ontvankelijk is verklaard, geeft blijk van een onjuiste rechtsopvatting en moet om de volgende redenen worden vernietigd:

1. Rechtstreekse gevolgen voor de rechtspositie.

Het Gerecht heeft artikel 6 van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽²⁾, onjuist uitgelegd door ervan uit te gaan dat de beschikking van de Commissie geen rechtstreekse rechtsgevolgen voor verzoekers had. Rekwiranten zijn evenwel van mening dat de beschikking wel rechtstreekse gevolgen voor hun rechtspositie heeft, omdat daarbij

- i. een gebied definitief als beschermingszone is aangegeven;
- ii. de eigenaren van de grond een verslechteringsverbod is opgelegd;
- iii. is voorzien in een verplichting om projecten te beoordelen.

2. Automatisch optredende rechtstreekse gevolgen.

Het Gerecht heeft artikel 6 ook onjuist uitgelegd door zich op het standpunt te stellen dat de beschikking van de Commissie enkel rechtsgevolgen sorteert wanneer de lidstaat maatregelen treft ten aanzien waarvan hij een discretionaire bevoegdheid heeft. Volgens rekwiranten vloeien uit de beschikking van de Commissie echter ten dele rechtsgevolgen voort, zoals het verslechteringsverbod en de verplichting tot beoordeling van projecten, die automatisch optreden zonder welke uitvoeringsmaatregelen van de lidstaat dan ook.

3. Geen doeltreffende rechtsmiddelen.

In het gemeenschapsrecht geldt in administratieve en gerechtelijke procedures het beginsel van contradictoire behandeling. Volgens dit beginsel moeten partijen in de praktijk beschikken over een beroepsrecht of een ander doeltreffend rechtsmiddel tegen besluiten. Zonder beroepsrecht hebben rekwiranten in geen fase van deze procedure de mogelijkheid om het besluit van de administratie aan te vechten waarbij hun gebieden zijn opgenomen in het Natura 2000-netwerk en hun beperkingen zijn opgelegd in

de vorm van het verslechteringsverbod en de verplichting tot beoordeling van projecten. Het gaat om een besluit waarbij definitief is beslist over de status van gebieden als Natura 2000-gebieden.

⁽¹⁾ PB L 40, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 206, blz. 7.

Hogere voorziening ingesteld op 6 september 2006 door Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 5 juli 2006 in zaak T-357/05, Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-363/06 P)

(2006/C 261/25)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana (vertegenwoordigers: J. V. Sánchez-Tarazaga Marcelino, letrado, C. Fernández Vicién en I. Moreno-Tapia Rivas, abogados)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de onderhavige hogere voorziening ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 5 juli 2006 nietig te verklaren;
- de zaak te verwijzen naar het Gerecht van eerste aanleg met het oog op ontvankelijkverklaring van het aanvankelijk ingestelde beroep en voortzetting van het geding;
- de Commissie te verwijzen in alle kosten van deze procedure

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar hogere voorziening voert rekwirante de volgende middelen aan:

Het Gerecht van eerste aanleg heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting: het Gerecht heeft het EG-Verdrag geschonden, in het bijzonder artikel 19 van het Protocol gehecht aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap betreffende het Statuut van het Hof van Justitie (welk protocol overeenkomstig artikel 311 EG een integrerend deel van dit Verdrag uitmaakt), dat de regels met betrekking tot de vertegenwoordiging van de partijen voor de gemeenschapsrechter vaststelt.

Het Gerecht van eerste aanleg heeft wezenlijke procedurevoorschriften geschonden door verzoekster in strijd met artikel 44, lid 6, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht geen termijn te hebben verleend om de verzuimen in het verzoekschrift te herstellen, door artikel 11 ten onrechte op het onderhavige geval toe te passen, en door in strijd met het beginsel van hoor en wederhoor dat in iedere rechtszaak in acht moet worden genomen, verzoekster niet te hebben gehoord alvorens het beroep niet-ontvankelijk te verklaren.

Het Gerecht van eerste aanleg heeft het non-discriminatiebeginsel geschonden door de letrado van Generalidad Valenciana een recht te ontzeggen dat in vroegere zaken niet is geweigerd aan vertegenwoordigers die in dezelfde hoedanigheid als hij voor de gemeenschapsrechter zijn opgetreden.

Beroep ingesteld op 7 september 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-367/06)

(2006/C 261/26)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: N. Yerrell als gemachtigde)

Verwerende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

— vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 juni 2003 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening⁽¹⁾, althans door die bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is verstreken op 23 september 2005.

⁽¹⁾ PB L 235, blz. 10.

Beroep ingesteld op 8 september 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-369/06)

(2006/C 261/27)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: T. Scharf en K. Gross, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk

Conclusies

— vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2000/52/EG van de Commissie van 26 juli 2000 tot wijziging van richtlijn 80/723/EEG betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 2 van de richtlijn en artikel 249, lid 3, EG van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Republiek Oostenrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn 2000/52/EG in nationaal recht is op 31 juli 2001 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 193, blz. 75.

Beroep ingesteld op 8 september 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Portugese Republiek

(Zaak C-370/06)

(2006/C 261/28)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: D. Maidani en P. Andrade als gemachtigden)

Verwerende partij: Portugese Republiek